

właściwą komisję oceny projektów inwestycyjnych dokumentacją projektowo-kosztorysową.

§ 2. 1. Powszechna elektryfikacja we wsiach i osiedlach w zakresie wyposażenia budynków w urządzenia elektryczne obejmuje w budynkach stanowiących własność osób będących właścicielami lub użytkownikami gospodarstw rolnych, w zależności od przychodu szacunkowego tych gospodarstw, wykonanie następujących urządzeń elektrycznych:

- 1) według I standardu (przy przychodzie szacunkowym gospodarstwa do 7.600 zł):
 - 2 punkty świetlne w mieszkaniu,
 - 1 gniazdko wtykowe w mieszkaniu lub na żądanie uprawnionego;
 - 1 punkt świetlny w mieszkaniu,
 - 1 gniazdko wtykowe w mieszkaniu,
 - 1 punkt świetlny w zabudowaniach gospodarskich;
- 2) według II standardu (przy przychodzie szacunkowym gospodarstwa od 7.601 zł do 13.800 zł):
 - 2 punkty świetlne w mieszkaniu,
 - 1 gniazdko wtykowe w mieszkaniu,
 - 1 punkt świetlny w zabudowaniach gospodarskich;
- 3) według III standardu (przy przychodzie szacunkowym gospodarstwa powyżej 13.800 zł):
 - 3 punkty świetlne w mieszkaniu,
 - 1 gniazdko wtykowe w mieszkaniu,
 - 1 punkt świetlny w zabudowaniach gospodarskich.

2. Elektryfikacja budynków stanowiących osobistą własność członków spółdzielni produkcyjnych obejmuje zakres określony w ust. 1 pkt 1 (standard I).

3. Przez przychód szacunkowy w rozumieniu ust. 1 rozumie się w stosunku do prac elektryfikacyjnych rozpoczynanych w roku 1954 oraz w stosunku do prac elektryfikacyjnych rozpoczynanych w 1955 r. przychód szacunkowy gospodarstwa rolnego ustalony dla celów podatku gruntowego z roku 1953.

§ 3. 1. W obiektach nierolniczych położonych we wsiach i osiedlach objętych planem elektryfikacji rolnictwa wykonane zostaną urządzenia elektryczne zgodnie z zarządzeniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 395 z dnia 4 października 1951 r. w sprawie elektryfikowania obiektów nierolniczych w ramach elektryfikacji wsi i osiedli (Biuletyn PKPG z 1951 r. Nr 29, poz. 296 i z 1952 r. Nr 25, poz. 117).

2. W budynkach nie objętych przepisami ust. 1 oraz § 2 wykonane zostaną urządzenia elektryczne takiego standardu spośród wymienionych w § 2 ust. 1, jaki przysługuje grupie przychodowości, do której właściciel budynku został zaliczony na podstawie zasad ustalonych uchwałą nr 680 Rady Ministrów z dnia 26 października 1954 r. w sprawie opłat elektryfikacyjnych pobieranych przy powszechnej elektryfikacji wsi i osiedli (Monitor Polski Nr 104, poz. 1341).

§ 4. 1. We wsi lub osiedlu objętym powszechną elektryfikacją poszczególne zagrody, odosobnione od skupionych części wsi, podlegają elektryfikacji, jeżeli ich odległość od głównych linii niskiego napięcia nie przekracza:

200 m — przy 1 lub 2 zagrodach nie licząc przyłącza dodomowego,
 300 m — przy 3 zagrodach nie licząc przyłącza dodomowego,
 400 m — przy 4 zagrodach nie licząc przyłącza dodomowego,
 500 m — przy 5 zagrodach nie licząc przyłącza dodomowego,
 540 m — przy 6 zagrodach nie licząc przyłącza dodomowego
 i przy każdej następnej zagrodzie licząc po 40 metrów na zagrodę.

2. Za zagrodę uważa się budynki lub ich części, w których zgodnie z § 2 ust. 1 i 2 oraz § 3 może być wykonana instalacja elektryczna.

3. Za przyłącza dodomowe uważa się instalację od budynku do pierwszego słupa.

4. Objęcie elektryfikacją zagród, o których mowa w ust. 1, nie może spowodować powiększenia przekroju przewodów na linii głównej ze względu na spadek napięcia.

5. Jeżeli w latach ubiegłych zainstalowano już w niektórych zagrodach instalację odbiorczą, instalacje te mogą być obecnie włączone do sieci niskiego napięcia pod warunkiem, że nie spowoduje to zmiany przekrojów na wybudowanej już linii niskiego napięcia.

6. Zasięg sieciowy dla obiektów nierolniczych we wsiach i osiedlach objętych powszechną elektryfikacją obowiązuje w zasadzie jak dla zagród. Podwójną normę sieciową dopuszcza się jedynie dla obiektów państwowych lub też należących do organizacji społeczno-politycznych i spółdzielni produkcyjnych.

7. W przypadku złego stanu technicznego budynku, zagrażającego bezpieczeństwu użytkownika energii elektrycznej, budynek może nie być objęty powszechną elektryfikacją.

§ 5. 1. Instalacje świetlne nie objęte zakresem określonym w § 2 ust. 1 (pozastandardowe) będą wykonane łącznie z przeprowadzeniem powszechnej elektryfikacji wsi lub osiedla na podstawie wniosków zgłoszonych przez zainteresowane osoby do terytorialnie właściwych przedsiębiorstw elektryfikacji rolnictwa. Wnioski te powinny być zgłoszone w ciągu 2 tygodni po ogłoszeniu przez przewodniczącego prezydium powiatowej rady narodowej zarządzenia o elektryfikacji danej wsi lub osiedla.

2. Osoby zgłaszające wnioski o wykonanie pozastandardowych instalacji świetlnych obowiązane są wpłacić przed rozpoczęciem robót w danej wsi lub osiedlu w sposób wskazany przez terenowo właściwe przedsiębiorstwo elektryfikacji rolnictwa pełną należność za te instalacje, ustaloną według obowiązujących cenników.

3. Prawo zgłoszenia wniosków o wykonanie pozastandardowych instalacji świetlnych przysługuje również najemcom pomieszczeń mieszkalnych.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1954 r.

Minister Rolnictwa: w z. M. Jaworski

383

ZARZĄDZENIE MINISTRA PAŃSTWOWYCH GOSPODARSTW ROLNYCH

z dnia 2 kwietnia 1955 r.

w sprawie ustalenia wykazu średnich szkół zawodowych, których absolwenci podlegają w 1955 r. przepisom ustawy o planowym zatrudnianiu absolwentów średnich szkół zawodowych oraz szkół wyższych.

Na podstawie art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o planowym zatrudnianiu absolwentów średnich szkół zawodowych oraz szkół wyższych (Dz. U. Nr 10, poz. 106) zarządza się, co następuje:

§ 1. W roku 1955 przepisom ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o planowym zatrudnianiu absolwentów średnich szkół zawodowych oraz szkół wyższych (Dz. U. Nr 10, poz. 106) podlegają absolwenci szkół zawodowych, podległych Ministrowi Państwowych Gospodarstw Rolnych,

których wykaz stanowi załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Państwowych Gospodarstw Rolnych:

St. Radkiewicz

Załącznik do zarządzenia Ministra Państwowych Gospodarstw Rolnych z dnia 2 kwietnia 1955 r. (poz. 383).

WYKAZ ŚREDNICH SZKÓŁ ZAWODOWYCH PODLEGAJĄCYCH MINISTROWI PAŃSTWOWYCH GOSPODARSTW ROLNYCH, KTÓRYCH ABSOLWENCI PODLEGAJĄ W 1955 R. PRZEPISOM USTAWY Z DNIA 7 MARCA 1950 R. O PLANOWYM ZATRUDNIANIU ABSOLWENTÓW ŚREDNICH SZKÓŁ ZAWODOWYCH ORAZ SZKÓŁ WYŻSZYCH

1. 4-letnie Technikum Rachunkowości Rolnej w Elku, pow. elcki, woj. białostockie,
2. 4-letnie Technikum Rachunkowości Rolnej w Wysokiej, pow. łańcucki, woj. rzeszowskie,
3. 4-letnie Technikum Rachunkowości Rolnej w Bratnem-Gołotczyźnie, pow. ciechanowski, woj. warszawskie,
4. 4-letnie Technikum Rachunkowości Rolnej w Miłejewie, pow. elbląski, woj. gdańskie,

5. 4-letnie Technikum Rachunkowości Rolnej w Lubrańcu, pow. włocławski, woj. bydgoskie,

6. 4-letnie Technikum Rachunkowości Rolnej w Białej k.Piły, woj. poznańskie,

7. 4-letnie Technikum Rybackie w Sierakowie, pow. międzychodzki, woj. poznańskie.

384

ZARZĄDZENIE PREZESA PAŃSTWOWEJ KOMISJI ETATÓW

z dnia 21 kwietnia 1955 r.

w sprawie tabeli stanowisk oraz dodatków funkcyjnych i służbowych dla pracowników wydziałów rent i pomocy społecznej prezydiów rad narodowych.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 2 uchwały nr 565 Rady Ministrów z dnia 11 sierpnia 1954 r. w sprawie organizacji i zakresu działania Państwowej Komisji Etatów (Monitor Polski Nr A-81, poz. 938) ustala się, co następuje:
§ 1. Zezwala się na utworzenie dla pracowników

administracyjnych zatrudnionych w wydziałach rent i pomocy społecznej prezydiów rad narodowych następujących czasowych stanowisk służbowych i określa się grupy uposażenia oraz stawki dodatków funkcyjnych bądź służbowych przywiązane do tych stanowisk:

Kolejność	Stanowisko służbowe	Grupa uposażenia	Stawka dodatku funkcyjnego lub służbowego
I. Prezydium wojewódzkiej rady narodowej (Rady Narodowej w m. st. Warszawie lub m. Łodzi)			
1.	Kierownik wydziału	V — III	4 — 3
2.	Zastępca kierownika wydziału	V — IV	5 — 4 — 3
3.	Kierownik oddziału, wojewódzki inspektor produktywizacji inwalidów	VI — IV	5 — 4 — 3
4.	Starszy inspektor	VI — IV	5 — 4
5.	Starszy instruktor, starszy planista	VI — V	5 — 4
6.	Inspektor	VI — V	5
7.	Radca, instruktor	VI — V	b
8.	Księgowy, planista	VIII — VI	b
9.	Referent	VIII — VII	c — b
10.	Starsza maszynistka	VIII — VII	—
11.	Starszy rejestrator, starszy kancelista	IX — VIII	—
12.	Rejestrator, kancelista	XI — IX	—

Kolejność	Stanowisko służbowe	Grupa uposażenia	Stawka dodatku funkcyjnego lub służbowego
II. Prezydium rady narodowej miasta ponad 100.000 mieszkańców			
1.	Kierownik wydziału	V — IV	4
2.	Kierownik oddziału, miejski inspektor produktywizacji inwalidów	VI — V	4
3.	Starszy planista, starszy księgowy, starszy instruktor	VII — VI	b — a
4.	Referent	VIII — VII	c — b
5.	Starszy kancelista	IX — VIII	—
6.	Kancelista	XI — IX	—
III. Prezydium miasta stanowiącego powiat, powiatowej, dzielnicowej rady narodowej			
1.	Miejski, powiatowy, dzielnicowy referent rent i pomocy społecznej	VII — VI	a — 5
2.	Referent	VIII — VII	c — b

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 maja 1955 r.

Prezes Państwowej Komisji Etatów: w z. *J. Wieczorek*